

2016

č. 5

Plaváček

Prvostředečníci v Ježkové 4.5.2016

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 1. června od 17:00 v Dobřichovicích u Jakuba, ulice Pod Penzionátem 140/25. Sraz ke skupinovému odjezdu ze Smíchovského nádraží bude v 16:15 v hale; vlak odjíždí v 16.25.

Zápis

Sešli jsme se ve složení: **Pegas, Cancidlo, Reyp, Job, Pacík, Bobánek, Yško, Přemík, Smeták, Pulec, Chingo, Kačka, Mahu, Bob, Jakub** a potěšila nás účast **Adámka**. Jako hosté byli přítomni **Rony, Pirilík** a neznámý člověk od **Bobánka**.

Omluvili se:

Výletu Želiv/Hatín se opravdu nezúčastním, nestihnu prostě všechno. Ze stejného důvodu nebudu ve středu 04. máje fyzicky přítomen v Ježkově ulici. Ale 01. červen u **Jakuba** mám v kalendáři. **Hakim**

Zbyněk: „Omlouvám se oldskautům. Večeřím u slivovice na Slovácku s ještě oldejšími ilnery, dudky, přikryly a králi.“

Petr: „Je ošklivé počasí a tak všechny pozdravuju!“

Foki: „Teď jsem dorazil na Zbraslav a tak to nestihnu.“

Po chaotické zábavě se ujal slova **Reyp** a informoval nás letošním táboráku v Nižboru. Důležitým bodem programu bude vztyčení Braťkova menhiru. Tady je podrobná pozvánka.

5 5 5

!!!! NIŽBOR 2016!!!!

Vážení Petkaři,

blíží se červen a to je již 48 let čas setkávání v „Nižboru“. Úvozovky proto, že se jedná o údolí Výbrnice v katastru Stradonic, pro nás ale tradičně zvané Nižbor. V loňském roce jsme tam umístili, zatím jen naležato, menhir, který by se měl stát památníkem **Braťky**. Proč památníkem? Protože **Braťka** nemá nikde hrob! A velmi se zasloužil nejen o Pětku, ale i o vznik někdejší skautské rezervace ve Výbrnici. O historii ježdění Pětky do Nižbora je psáno na webových stránkách přístavu v kapitole Oldskauti. Zde pouze o letošní akci.

Po domluvě s kapitanáty oddílů a přístavní radou jsme letošní setkání posunuli z tradičního termínu – první sobota po druhé středě v červnu – na první sobotu v červnu. Tradiční termín totiž koliduje s programem oddílů, které v tuto dobu jezdí na vodu a těžko se jim to ladí s tradičním „Nižborem“, přípravou na tábor atd. A protože účast oddílů nebo aspoň kapitanátů je velmi žádoucí, považují změnu termínu za vhodnou. Takže:

NIŽBOR 2016 se koná v sobotu 4. června.

Místo konání se nemění a je jím údolí Výbrnice u srubu na velké louce (viz mapka). Parkování pro motorizované na Žlubinci před závorou, dál pěšky. Vzhledem k nedostatku sedacích klád doporučuji vzít si sebou nějaký příruční posaz. Pokud jde o čas, bude třeba se sejít v předstihu, protože bude nutné připravit dřevo, postavit ohniště a pagodu a hlavně vztyčit menhir a slavnostně jej odhalit. Proto je sraz určen nejpozději na **17:00**, mladí a pracovití mohou dorazit dříve. Stožár se letos vztyčovat nebude, stojí!

A pokud jde o desku na menhir, tak v soutěži zvítězil můj návrh (žádný jiný nebyl předložen) a teď je ve fázi realizace a bude do termínu Nižbora hotov. Takže je předpoklad, že by se mělo všechno uskutečnit podle plánu.

Všechny zvu a těším se, **Reyp**

Popis a informace k mapce okolí Nižbora

Účast na táboráku lze oživit výletem do Nižbora a okolí, včetně návštěvy zámku s keltským muzeem. Motorizovaní návštěvníci mohou zajet k zámku nebo nechat auto na parkovišti u mostu a jít nahoru pěšinou po značce, stejně jako ti, kdož přijedou vlakem.

Od nádraží na zámek se jde napřed po žluté a od Obecního úřadu Nižbor do kopce strmě vpravo po červené.

Naučná stezka po keltském oppidu je na mapě značena červenou čárkovanou čarou a nástup na ni je proti obecnímu úřadu mírně do kopce a dál odbočkou místní komunikace do údolí potoka a po značkách naučné stezky.

Ve Stradonicích sejde naučná stezka do vsi právě proti kostelu a hřbitovu, na kterém spí svůj věčný skautský sen i **Budulín** – Franta Nepil. Po návštěvě jeho hrobu je třeba rozhodnout k postupu další cesty.

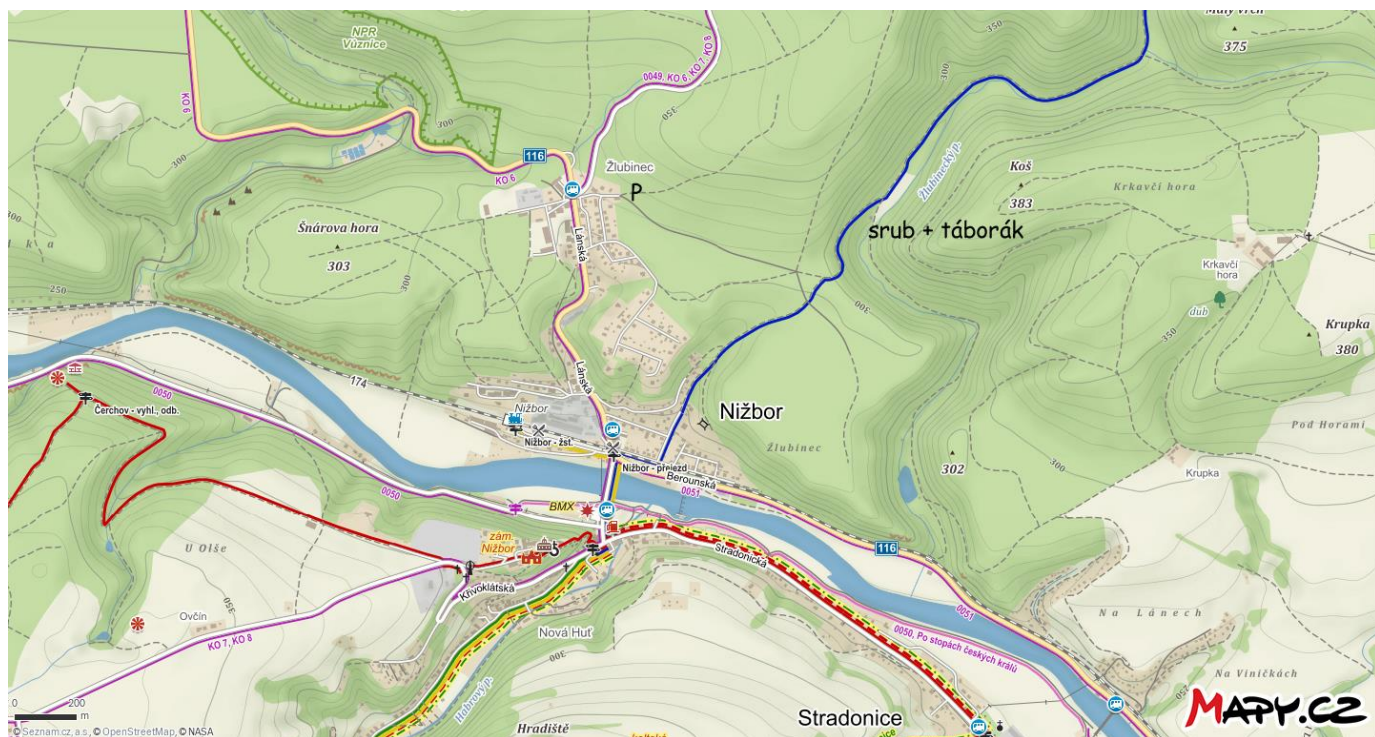
Buď lze jít dál po naučné stezce (a zároveň po červené značce) zpátky do Nižbora nebo odbočit a přes náves pokračovat po lávce přes Berouнку na levý břeh, mírně vpravo podejít železniční trať a za ní jít vlevo nad ní, posléze mezi chatami vystoupat vzhůru a po lesní cestě sejít do údolí Výbrnice, kterým pak dojít proti proudu až ke srubu. Tato cesta není nijak značena. Skauti ji však nemohou nenajít.

Kdo se vrátí do Nižbora, nebo na oppidum vůbec nepůjde, může do Výbrnice dojít po modré turistické značce. To se nedá zabloudit ani „poslepu“.

Místo táboráku je vyznačeno kolečkem se stříškou.

Ti, kdož přijedou motorovými vozidly, budou moci zaparkovat na Žlubinci. Parkovací místo je zhruba v mapce zrovna tam, kde na mapě je nápis Žlubinec a kóta 308,8, na křižovatce mezi domy a až k lesu. Pak se jde už pěšky stále vpřed přes závoru a po cestě až na modrou značku a po ní do Vůznice ke srubu.

Parkovat za viaduktem u Berouanky příliš nedoporučuju. Jednak se tam vejdou maximálně dvě auta, a pak tam bývá velká louže a cesta bývá bahnitá, takže v noci trochu nepříjemná.

Pegas v telefonickém spojení s **Fokim** si upřesnili, kdo pojedje na Želiv a na Nežárku. Takže je vše pod kontrolou. Lodě jsou objednány, kachnička a makový závin také.

Zabývali jsme se přípravou tištěného zpěvníku Pětky. Prohlédli jsme si seznam písniček z virtuálního zpěvníku, který dáváme pod vedením **Peška** dohromady na <http://petka.img.cas.cz/Zpevnik555>

Na formu a obsah zpěvníku nejsou jednotné názory. Následuje seznam písniček, jak to uvádí Peškův virtuální zpěvník.

Adio Mare
Americká loď
An old farmer
Ariel
Ať přinesou mi flétnu
Babinský
Bejvávalo
Bine bomba
Boston
Bouří to dnes bouří
Clementine
Cvočkař Danda
Czy to w dzień
Čarnica
Červená záře
Či že su to koně
Čočolosa
Čtyři muži
Čuděsá
Daisy, Daisy
Dajána
Dej mi, Máňo
Diana
Diavolo
Dim parara
Doktor Morton
Don Pedro
Don Špagát
Džon Gali
Ďáblova babička
Ďablovo stádo
Ego sum pauper
Eman
Flandry
Frére Jacques
Guadalcanal
Hej šup námořníci
Hercegovina
Hey, ho
Hluboko v srdci Texasu
Honec krav
Honky tonky blues
Horror 40
Huascarán
Hučka
Hurá točme
Hůdedej
Hymna Světlušek
Hymna vlčat
Chajda drnová
Jen spi můj broučku
Jesse James
Jimmy Lackland
Jižní kříž
John Brown

Když jsem přišel domu
Když toulal jsem se
Kivisong
Klementajn
Komise
Končita
Kostliveček
Krutá válka
Kukačka
Kulhavá kobyla
Kůň Fago
Legenda o sv. Prokopu
Lili Marlen
Lod' z Lowestoftu
Lod' do Šanghaje
Lodnická
Lod'ka malá
Maimoona
Manhattan
Mária
Maria má dítě
Mariánka
Měl dědeček kolotoč
Měl jsem bratra
Floriána
Měl jsem ženu
Mister Mississippi /
Želva
Mladý Apač z rezervace
Morze, nasze morze
My Bonie
My plujem dál a dál
Na břehu Zambezi
Na hřbitově
Na molu
Nad námi bdí
Námořníci z Bukanyru
Nebeští jezdcí
Něchodí Hricu
Nobody know's
Noodle Fox
Oliva
Onam onamo
Osel Martin
Paradajdaj
Pavouci
Pepo
Pastýřka
Pirátská
Pocestný
Podzimní
Pochod amerických
námořníků
Pop i sobaka
Postilion

Poštorenská kapela
Prší
Rajneráček
Revolta Rock
Róbrt
Sem sem vy chásko má
Singing ya ya
Skřiváneček
Slaboch Ben/V lesích
Ontária
Soldatušky
Stály báby
Stěnka Razin
Stěp da stěp krugom
Suriste me, parakalo
Surová písnička
Šel jsem ondy
Tam na západě
Tam-tam duní pralesem
Teď jsem já u kormidla
Telátka
Titanic
Tlustej Patrik
Točí se točí
Tom Dooley
Tom Parker
Tomáš Máca Twist
Toulavá hůl
Tři bílí rackové
Tři bratři
Tři tamboři
Tulák
Točí se točí
Tvé modré oči
Ukrajinská
Ulemdá
Unga ta parí
Unglyklich hóferaj
Uzka dražka
Valčík na rozloučenou
Vasiljev
Večerka
Večer na rejdě
Vodácká
Vodrážka
Vzhůru plavci
Waverley
Wie fahren gegen
Engeland
Zelený pláně
Žádnej neví co je
láska(Mária)
Želva
Žóltjy parachód

V seznamu jsou podtrženy ty písničky, které jsou pro Pětku a její tradici asi klíčové. **Yško** označil písničky, které jsou uvedeny pod různými názvy dvakrát. **Kačka** navrhnul, že by byl zpěvník bez not, jen s vyznačenými kytarovými akordy. **Adámek** vyznačila písničky, které do oddílu přinesla děvčata. **Bobánek** si myslí, že by tištěný zpěvník měl obsahovat všechny písničky z **Peškova** seznamu a že by měl být ilustrovaný. Naproti tomu **Pacík** je pro zařazení jen těch tradičních historických písniček, podle jejichž znalosti se vlastně Pětkari všech generací poznají. Dále navrhl, aby byl takový zpěvník, v pěkné vazbě s lilií a Pětkou, předáván nováčkům Pětky při jejich skautském slibu. Tyto názory bychom měli dál upřesnit a shodnout se na konečné formě, kterou doporučíme kapitanátu. Samozřejmě je, že konečné rozhodnutí musí udělat kapitanát a Prvostředečníci mohou být jen poradci, návrháři a finanční sponzoři.

Tento zápis dostal **Pešek** a zde je jeho kvalifikovaná reakce:

„Výborně, že jste si všimli duplikací. Ve zpěvníku je mnoho dalších překvapení. S duplikacemi je to udělané tak, že písnička je tam pouze jednou a z dalších alternativních názvů je na ní přesměrování. Třeba když ťukneš na Bouří to dnes bouří, objeví se ti stránka s Legendou o sv. Prokopovi a nahoře na stránce text: přesměrováno z Bouří to dnes bouří. Zkontroluju, jestli mi tam něco omylem nezůstalo dvakrát.

Na zpěvníkových stránkách je vlevo odkaz "Redakce", na který když si kliknete, tak jsou tam informace o tom, o jakých zpěvnících a proč se zatím uvažuje. Výpravny zpěvník je jeden z několika (mnoha) možných. Dále je tam seznam písniček, které by v tom výpravném zpěvníku měly být i s důvodem, proč by tam měly být. Zatím 25. Jestli tam mají být ty, které jsou tlustě v tom vašem seznamu, mohu je tam přidat, ale nemám k nim komentáře.

Také tam mají seznam Děbenky, to jsou písničky, které aktuálně cvičí na schůzkách. Plán mají, že před táborem z toho udělají(ám) zpěvník ve verzi s notami, aby kdo umí mohl hrát, i verzi zpívací pro ostatní. Další rok si do toho zařadí další kousky, které postupně secvičí, a před dalším táborem se udělá zase nová, aktualizovaná verze. Takže Děbenky na svém "aktivním" zpěvníku pracují. Kluci zatím ne, oni jsou ve všem tak nějak pomalejší. Ale třeba také začnou.

Myslím, že Prvostředečníci by neměli být poradci, ale někdo z vás by si měl vzít vytvoření "pamětního" zpěvníku za své, navrhnout ho, vymyslet fotky a/nebo ilustrace, udělat ho, nechat ho vytisknout a pak ho dát oddílům jako "odkaz předchozích generací". Ať ten zpěvník posléze kapitanát věnuje při přijímání / nováčkovské zkoušce. Předpokládám, že takový zpěvník bude spíš memorabilie a že ho nikdo k táborákům brát nebude. Takže možná ho v takovém případě rádi získají i někteří bývalí členové, což by mohlo případně fungovat jako jakási forma sponzoringu toho zpěvníku. Oddíly si verze aktuální, jak a co to teď zpívají, udělají samy. On se ten zpěvník při používání u táboráků rychle zničí.“

Takže se na našich prvostředečních schůzkách musíme dohodnout, jak se ke všemu postavíme.

Následují fotografie **Přemíka** a **Smetáka** ze schůzky.

Zleva: Nos **Pirilíka**, ruka **Cancidla**, **Pacík**, **Chingo**, neznámý člověk, **Bobánek**, vzadu **Pulec**, **Yško**, **Rony** (kosatník Chinga), **Mahu**, **Adámek** a **Reyp**

Zleva: **Job**, **Adámek**, **Reyp**, **Pirilík**, **Smeták**, **Pegas**, **Kačka**, **Cancidlo**, **Pacík**, **Chingo**, ?, vlasy **Bobánka** a **Yška**.

Smeták, Pegas, Kačka

Adámek, Reyp

Bob

Nad všemi se tyčí **Přmík**

Výrazy svědčí o tom, že jsme jednali i o vážných věcech

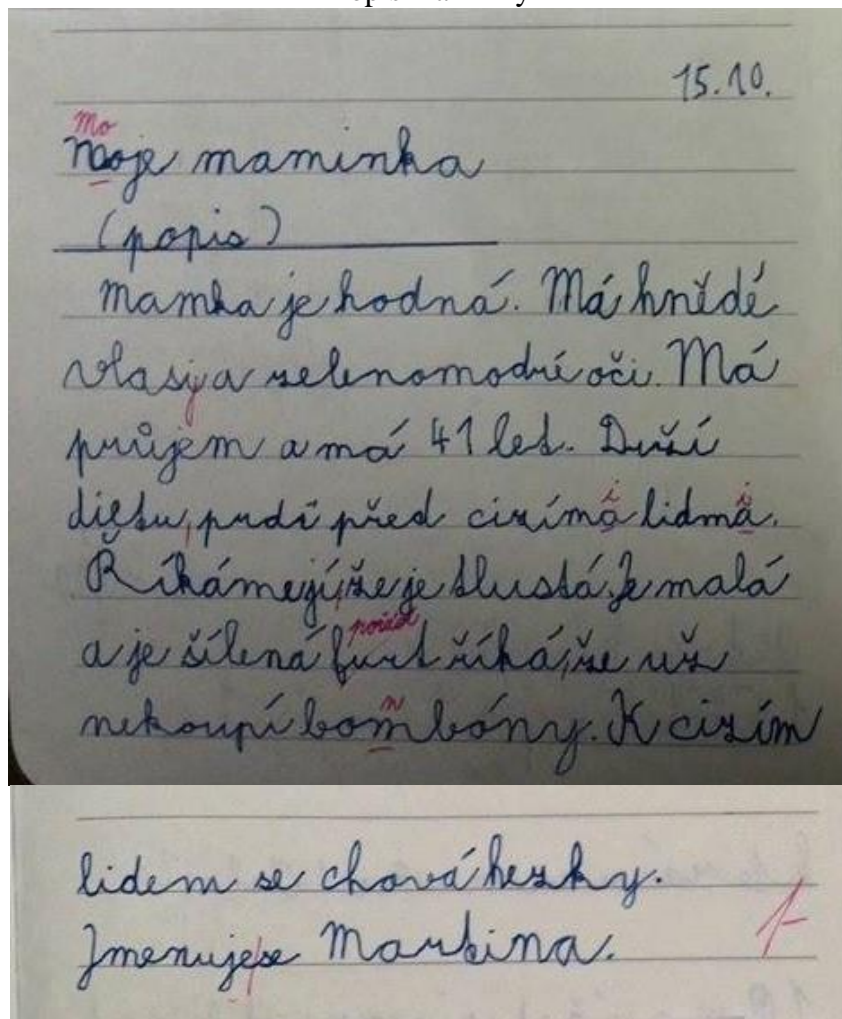
Vtipy a veselé dokumenty

Potkají se dvě přítelkyně. „Nebyli jste letos na dovolené v Itálii?“ „Kdepak, v Itálii jsme nebyli vloni. Letos jsme nebyli ve Španělsku.“

JÁ SE TI DIVÍM JOSEFE,
SEXUÁLNÍ REVOLUCI JSI JEŠTĚ NEZVLÁDNUL
A UŽ SE POUŠTÍŠ DO VĚDECKOTECHNICKÉ.

Popis maminky

„Ach ta Itálie“ zasní se pan Novák ve společnosti „té vděčím za nejkrásnější chvíle svého života.“ „Ale“ povídá pan Randák, „pokud vím, tak jste v Itálii nikdy nebyl.“ „Nebyl. To je svatá pravda, ale moje manželka tam jezdí každý rok na celý měsíc.“

Porodní babka, která zaslouženě odrodila stovky dětí, přijde do nebe. Svatý Petr ji přemlouvá: "Tys byla taková starostlivá a dobrá. Zůstaň ještě na zemi a pomáhej ženám v bolesti, stejně tak jako dosud. Ty to umíš tak dobře."

Porodní babka nato odpoví: "Víš Svatý Petře, nemohu se již více dívat, jak ženy trpí a otcové děti si mezi tím užívají."

"To není problém, zařídím to, aby při každém tvém porodu otcové děti trpěli stejně jako rodičky."

Tak se babka vrátí nazpět a hned ji volají k porodu. Žena se svíjí v bolestech na posteli a manžel sedí u okna, chlastá pivo a příšerně se chechtá:

"Vás nic nebolí?" ptá se udiveně babka.

"Ne, mě ne, ale podívejte se ven z okna na toho kominíka. Svíjí se na tý střeše, jako kdyby byl v posledním tažení!"

Plaváček politické vtipy neuvádí. Ale po tom co Hrad vykázal na sv. Jiří skauty z nádvoří, když začali zpívat hymnu, tak jeden vtip, který došel, zveřejňujeme:

Muž umřel a dostal se do nebe. Za nebeskou bránou uviděl zeď plnou hodin. „K čemu jsou ty hodiny?“ zeptal se. „To jsou hodiny lži.“ vysvětlil sv. Petr. „Každý má jedny, a když zalže, tak se ručičky na jeho hodinách pohnou.“ „No tohle!“ řekl ten muž. „A či jsou tyhle hodiny“. „Ty jsou Marie Terezie. Nikdy se nepohnuly.“ „A či jsou tyhle?“ „Ty jsou Abrahama Lincolna; pohnuly se dvakrát, což znamená, že za svůj život zalhal jen dvakrát.“ „Aha, a kde jsou Zemanovy hodiny?“ Sv. Petr odpověděl: „Ty tady nejsou. Mám je v pracovně a používám je jako větrák.“

Recenze

K představení „Mlčení bobříků“ došla pouze jediná recenze, přes sliby zúčastněných diváků.

Různé reakce na toto představení jsou pochopitelné. Je to dáno tím, že jde o jakousi směs hororu, grotesky a historické reminiscence. Autor napsal hru tak, aby byla šokující, a inspiroval se osudem skautky, kterou semlela komunistická justice padesátých let. Režisér tomuto záměru napomohl někdy inovativními, někdy standardními gagy. Z divadelního hlediska je hra zajímavá, ovšem poplatná dnešnímu trendu, kdy jsou na scénu uváděna vulgární slova a sexuální akty. Ve hře je sex použit jako symbol ohavnosti a zřůdnosti systému a lidí, kteří tento systém v padesátých letech tvořili. Na jedné straně autora chápu – chce šokovat a tím přitáhnou diváky. Na druhé straně jsem vůbec nepochopil, proč tam napsal Bedřišce tu hnusnou scénu ve vězení s masturbací s bustou Klementa Gottwalda. Vůbec mě to do jejího divadelního charakteru nezapadlo. Dalším problémem bylo, že herci hráli několik postav a v tom rychlém sledu hry (hra spád měla) jsem někdy nevěděl, o co vlastně jde. Proč ten ministr dýchal z roury asi kyslík? Proč tam chodil s velkým gumovým pyjem? A poslední věc, co mi vadila, bylo to, že herci v tom malém prostoru studia nahrazovali někdy hrůzu křikem.

Odsouzení hry z pozice historické skutečnosti si autor přivodil sám tím, že obě hlavní hrdinky příběhu ve hře nazval jmény, která zcela odpovídají skutečným osobám. S tím se ztotožnit nemůžu a považuji to za hodně neetické s ohledem na jejich skutečný osud – i když Shakespeare také ve svých hrách používal skutečná jména a s figurami těchto osob se nijak nemazlil. -ik-